

[Bernhard Baunsgaard]

mener, at det er på høje tid, man inddrager folketinget, hvis vi skal bevare respekten om folkestyret. Måtte det også vises herinde af os selv og af regeringen.

Grove (KF):

Jeg vil tro, at indenrigsministeren er lidt beklemt ved situationen i dag. Som gammel kommunalmand er det forståeligt hvis han er det. Denne lovgivning er jo jasket gennem folketinget uden forhandlinger med amter og kommuner, uden at folketingsudvalget i tilstrækkelig grad kunne komme ned i de store problemer, der ligger i denne lovgivning. Det viser sig jo også ganske tydeligt gennem de ændringsforslag, som ministeren selv har stillet, og som skulle redde hele lovgivningen igennem i den sidste ende, da de første reelle love ikke virkede, som man egentlig havde tænkt sig.

Dette skal være en udligningslov, men det er det sådan set ikke, for der er ingen, der ved, hvordan den kommer til at virke, undtagen i 1980. I 1981 er der faktisk ikke nogen der ved hvordan den virker; det har vi i hvert fald ikke kunnet få svar på fra ministeren.

Det reelle i denne sag er, at der i 1980 gives et tilskud på 264½ mill. kr. til Københavns kommune, og det skal provinsen betale de 98 mill. kr. af, og så skal de godt administrerede hovedstadskommuner, de borgerligt administrerede hovedstadskommuner, betale resten. Det er det reelle i dette lovforslag. Man ved ikke, hvordan det i øvrigt kommer til at virke, man ved kun, hvordan det virker for ét år. Derfor må vi i hvert fald anbefale, at man stemmer imod.

Grethe Fenger Møller (KF):

Hr. Grove, der er mit partis ordfører i disse lovforslag, har såvel nu som under første og anden behandling givet udtryk for, at det er mit partis opfattelse, at disse lovforslag burde trækkes tilbage. Vi er utilfredse med, at folketinget har fået så kort tid til at behandle lovforslag, der er så vigtige som disse, men ikke nok med det, jeg synes, at såvel første som anden behandling og den del af tredje behandling, som vi har haft, klart har vist, at selv om regeringen har haft mange måneder til at forberede disse lovforslag, er resultatet ikke blevet særlig godt. Måske er

det også derfor, at regeringen, selv om dette skulle være en del af Marienborgaftalerne, ikke før nu her i midten af maj måned har fremsat disse lovforslag.

Vi har fået at vide, at der er givet fejlagtige oplysninger under udvalgsarbejdet, som er blevet korrigeret hen ad vejen. Vi har fået at vide, at det er umuligt at beregne de økonomiske konsekvenser af disse lovforslag, og det betyder, at kommunerne, der allerede nu er i gang med deres budgetlægning, kommer til at ændre denne. Det betyder også, at hverken vi her i folketinget eller kommunerne eller amterne har nogen som helst fornemmelse af, hvordan denne lovgivning kommer til at virke de kommende år. Der har fra mit partis side været rejst spørgsmål om dette under udvalgsbehandlingen, men vi har ikke fået svar på disse spørgsmål. Der hersker således en total usikkerhed over for, hvad gennemførelsen af disse lovforslag vil indebære.

Hvis man skulle sige noget positivt om disse lovforslag, er det vel det, at man ligesom har prøvet at gøre noget for København. Spørgsmålet er så, om dette er den rigtige måde at hjælpe København på. Der er ingen tvivl om, at Københavns kommune skal hjælpes. København er et hovedstadsområde med de sociale og andre problemer, som er karakteristiske for en hovedstad. Der er problemer med befolkningssammensætningen i København, der er sociale problemer. Dertil kommer, at København har mange offentlige bygninger og mange ambassader, som bevirker, at der ikke kommer et tilsvarende skatteprovenu ind til København.

Det er klart, at Københavns kommune skal have flere penge, og at København skal hjælpes, men spørgsmålet er, om dette er den rigtige måde. Er det rigtigt, at man ligesom prøver at stille et kriterium op og siger: så og så meget skal Københavns kommune have? Burde man ikke i stedet for have sagt: når København er hovedstad, bør Københavns udgifter fordeles på hele landet og ikke således, at det er enkelte kommuner, der i kraft af en fornuftig og sund administration ligesom skal betale gildet, når Københavns kommune skal have hjælp?

Jeg mener heller ikke, at man nøje har gennearbejdet det beløb, som man nu vil give Københavns kommune. Selvfølgelig vil København tage imod pengene, for man har